

Το άγνωστο Κακόρρεμα

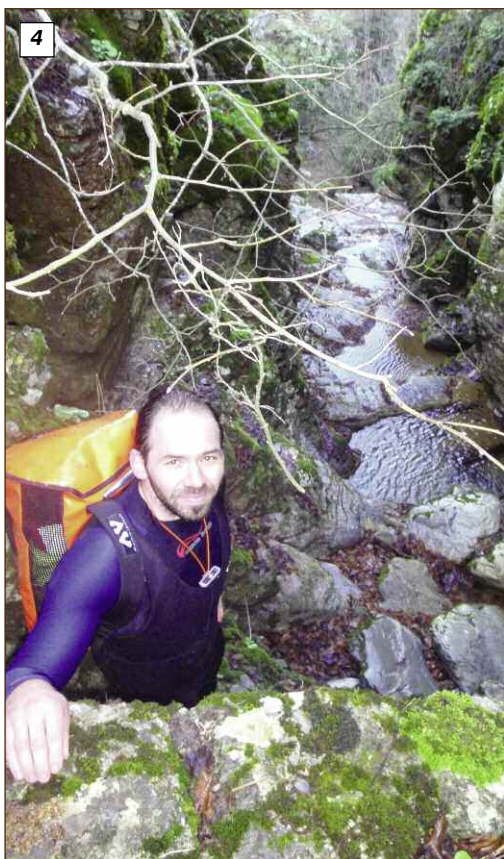
Κείμενο-φωτογραφίες:
Γιώργος Ανδρέου
Εκπαιδευτής-Οδηγός
καταβάσεων φαράγγιων

Το Μάιο του 2002, έγινε η εξερεύνηση ενός επιβλητικά στενού φαράγγιου στην Όθρη. Ένας χωματόδρομος χώριζε από τότε το φαράγγι σε δύο μέρη. Η επιλογή της απόφασης για την εξερεύνηση του κάτω μέρους του ήταν συνάρτηση με τις πληροφορίες των κατοίκων της περιοχής. Πραγματικά ανακαλύψαμε ένα πολύ όμορφο φαράγγι, ενώ για εκείνη την εποχή ήταν αρκετά σημαντικό και αμέσως προσαρτήθηκε στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα των σχολών, γιατί πληρούσε όλες τις εκπαιδευτικές προδιαγραφές. Η επιβλητική του όμως εικόνα, μας κινούσε πάντα τις υποψίες για ένα ακόμη ανεξερεύνητο φαράγγι. Τον Ιανουάριο του 2011 ο φάκελος «Κακόρρεμα» άνοιξε και πάλι. Ο φίλος και συναδέλφος Αποκρεμιώτης αφιέρωσε αρκετό χρόνο για να συλλέξει στοιχεία που θα μας

βοηθούσαν στο να οργανώσουμε την εξερεύνησή του. Το σημαντικότερο στοιχείο του ήταν η άμεση οπτική επαφή με μεγάλους καταρράκτες στην αρχή και το τέλος του, καθώς και η ιστορία ενός κυνηγού-κτηνοτρόφου για κάποιον άτυχο ηλικιωμένο που γκρεμίστηκε πριν καμιά 20 χρόνια μέσα στο φαράγγι, καθώς και η ριψοκίνδυνη αποστολή που οργανώθηκε για την ανάσωση του άτυχου γέροντα. Από τότε αποκαλύφθηκαν και κάποιες απόκρυφες πτυχές του Κακορρέματος. Η Όθρη αποτελεί αγαπημένο και κυρίως «πολυπερπατημένο» προορισμό για μένα, εδώ πρέπει να αναφέρω πως η αιτία που το φαράγγι αυτό είχε μείνει ανεξερεύνητο και ανασφάλιστο τόσο καιρό οφείλεται σε λανθασμένες πληροφορίες που είχα για το συγκεκριμένο σημείο, για την ακρίβεια η ενημέρωση που είχα ήταν ότι το εν λόγω φαράγγι «περπατείται όλο κανονικά» και ήταν η αιτία να κλείσει ο φάκελος «φαράγγι Κακόρρεμα» για αρκετά χρόνια. Ο ήπιος χειμώνας του 2011(προς το παρόν), μας έκανε να αξιοποιήσουμε κάποιες από τις μέρες του, οργανώνοντας έτσι την εξερεύνηση του καινούριου αυτού φαράγγιού για τις 9 Ιανουαρίου καθώς και την τελειοποίησή του για τις 16 Ιανουαρίου.

Την Κυριακή 9 Ιανουαρίου, οργανώσαμε με τον Αποκρεμιώτη και μαζί με μία ομάδα 10 ατόμων την εξερεύνηση του Κακορρέματος Α'. Παρόλο που είχαμε πειστεί πλέον πως επρόκειτο για ένα αληθινό φαράγγι, κανείς από εμάς δεν περίμενε αυτό που αντίκρισε!

Μία στενή σχισμή, με βράχια και περιέργους γεωλογικούς σχηματισμούς, φυσικές σπηλιές που προκαλούν δέος και αφήνουν τη φαντασία να ταξιδεύει σε άλλες εποχές με νεράιδες, ξωτικά και κρυμμένους θησαυρούς! Και φυσικά με νεράκι που ρέει άφθονο όλους τους μήνες, κυρίως όμως τους μήνες της άνοιξης. Ακόμα και τα ραπέλ του δεν είναι συμβατικά κι ανιαρά, αντιθέτως το καθένα έχει τη δική του παράγραφο στο παραμυθένιο αυτό φαράγγι. Και τα 17 του ραπέλ κρύβουν κάτι που γοητεύει, μία έκπληξη, έναν ιδιαίτερο σχηματισμό, μία μικρή περιπέ-

1. Οι τσουλήθρες

2. Το φαράγγι όπως φαίνεται από το μονοπάτι πρόσβασης

3. Ένα από τα δύο στενά περάσματα

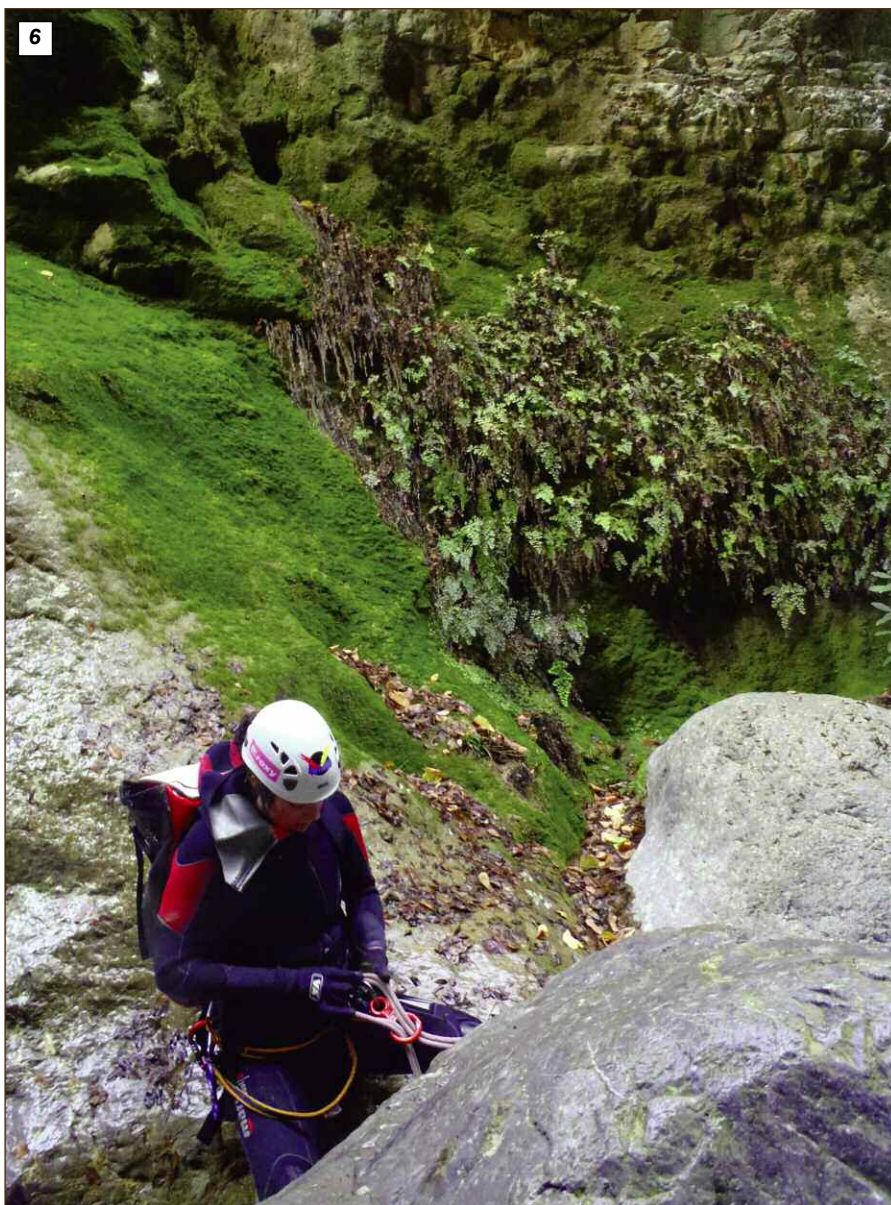
4-5. Εικόνες από τη διάσχιση του παραφάραγγου που καταλήγει στο κυρίως φαράγγι. Η διαδρομή ξεκινάει μέσα σε έλσα και είναι ιδιαίτερα αισθητική.

Είναι μια πολύ όμορφη διάσχιση μιας ώρας περίπου, χωρίς καταβάσεις με σχοινιά αλλά καθόλου ανιαρή!

τεια θα έλεγα σε κάθε βήμα. Να προσθέσω πως ακόμα η πιο κάθετη τσουλήθρα του, παρόλο που είναι απλή και εύκολη, αλλιώς την περιμένεις και αλλιώς σου προκύπτει στην πορεία. Η πλούσια αναρριχόμενη βλάστηση που κοσμεί τα τοιχώματά του και οι αρκετοί καταρράκτες που πέφτουν από άλλα μικρά παραφάραγγα, είναι η σημαντικότερη εικόνα του φαραγγιού και προκαλεί συνεχώς εντυπώσεις. Επίσης σημαντική εικόνα είναι και η αρχή του, μιας και το καλωσόρισμα ξεκινάει με 3 συνεχόμενους καταρράκτες των 9, των 19 και των 26 μέτρων με δυο ενδιάμεσες τρίμετρες τσουλήθρες!

Πέραν όλα όσα ανέφερα πιο πάνω, να μιλήσουμε λίγο για το πρακτικό κομμάτι. Βασικό είναι πως δεν έχει άσκοπες μετακινήσεις με το αυτοκίνητο για την πρόσβασή του. Η είσοδος του κάτω μέρους, είναι ταυτόχρονα και η έξοδος του πάνω μέρους του Κακορρέματος. Αφήνουμε λοιπόν το αυτοκίνητο στην είσοδο για το γνωστό παλιό Κακορρέμα Αλμυρού και συγκεκριμένα δίπλα από το γεφυράκι. Στα αριστερά και ανάποδα προς την κίνηση των νερών, υπάρχει ένα παλιό μονοπάτι που κινείται σχεδόν παράλληλα με το φαράγγι. Είναι μια ευχάριστη διαδρομή μέσα σε δάσος οξιάς και δρυς, που καταλήγει σε 35' σε ένα λιβάδι με ξέφωτα. Εκεί το φαράγγι είναι ανοιχτό και αμέσως διακρίνουμε το πρώτο ραπέλ. Από αυτό το σημείο αγναντεύεις όλη την περιοχή. Η πρώτη προσπάθεια προσέγγισης του φαραγγιού στις 9 Ιανουαρίου έγινε από τον προφήτη Ηλία, ένα εκκλησάκι κάτω από το μνημείο των αδικο-

6

χαμένων θυμάτων αεροπόρων του αεροπορικού ατυχήματος της 5 Φεβρουαρίου 1991. Κάτω από εκεί υπάρχει μια πτυχή του φαραγγιού που καταλήγει στο κυρίως φαράγγι. Η διαδρομή ξεκινάει μέσα σε έλατα και είναι ιδιαίτερα αισθητική. Είναι μια πολύ όμορφη διάσχιση μιας ώρας περίπου, χωρίς καταβάσεις με σχοινιά αλλά καθόλου ανιαρή! Τα ραπέλ λοιπόν του Κακορρέματος Α' είναι 17 και το μεγαλύτερο αγγίζει τα 26 μέτρα. Χαρακτηριστικό του βουνού, είναι ότι σε κάθε φαράγγι έχει τουλάχιστον ένα ραπέλ 20-26 μέτρα. Στο φαράγγι επίσης μπορούμε να κάνουμε 2 τρίμετρα άλματα (τζαμπ) τα οποία πρέπει να γίνουν με προσοχή, καθώς και 4-5 τσουλήθρες, από τις οποίες η μία είναι εντελώς κάθετη! Φυσικά παντού υπάρχουν και ρελέ με αλυσίδες, με δυνατότητα επιλογής τρόπου κατάβασης. Κάνοντας το τελευταίο ραπέλ ύψους 13μέτρων, σε 5 λεπτά βρισκόμαστε στο χωματόδρομο και τα αυτοκίνητά μας, περπατώντας στην όχθη ανάμεσα σε πανύψηλα πλατάνια. Το μήκος του φαραγγιού είναι περίπου 800 μέτρα και ο χρόνος που χρειάζεται μια μέτρια ομάδα για την κατάβασή του είναι περίπου 3 ώρες.

7

8

Να θυμίσουμε ότι η Όθρυς είναι μια οροσειρά της Θεσσαλίας που την χωρίζει κιόλας από τη Στερεά Ελλάδα. Εκτείνεται κατά μήκος των ορίων του νομού Μαγνησίας με κατεύθυνση από Δυτικά προς Ανατολικά. Οι Ανατολικές πλευρές της βλέπουν προς τον Παγασητικό κόλπο και τον κάμπο του Αλμυρού, ενώ οι δυτικές προς το Μαλιακό κόλπο και ανήκουν στο νομό Φθιώτιδας. Ψηλότερη κορυφή είναι το Γερακοβούνι (1726), που υψώνεται ανάμεσα σε άλλες κορυφές όπως τον Πήλιουρα και το Γκιούζι. Στη δυτική πλευρά της Μαγνησίας και στις πλαγιές του όρους υπάρχουν μόνο 4 ορεινά χωριά. Η Βρύναια κι ο Άγιος Ιωάννης, οι Κοκκωτοί και οι Κωφοί. Είναι όλα κτισμένα σε υψόμετρο άνω των πεντακοσίων μέτρων. Η κύρια ασχολία των κατοίκων είναι η κτηνοτροφία και η γεωργία. Κύριο γεωργικό προϊόν είναι το τσάι του βουνού (sideritis raezeri) το οποίο είναι αυτοφυές και εκτείνεται σε μεγάλες εκτάσεις του όρους. Κατά την Αρχαία Ελληνική Μυθολογία το όρος Όθρυς ήταν το βουνό των Τιτάνων, όπου εγκαταστάθηκαν σ' αυτό κατά την περίοδο της σύγκρουσής τους με τους Ολύμπιους Θεούς. Οι τιτάνες μάχονταν από εκεί το Δία και τους υπόλοιπους Θεούς

αποσιώντας και εκτοξεύοντας προς τον Όλυμπο τεράστιες πέτρες. Ο μύθος δίνει μια εξήγηση και προς τη γεωφυσική κατανομή του όρους, όπου η βλάστηση παρουσιάζει μεγάλη εναλλαγή. Στους πρόποδες του όρους έχουμε πλούσια βλάστηση με δασικά φυτά όπως η βελανιδιά, το πουρνάρι, το ρίκι. Στα ψηλότερα σημεία έχουμε κωνοφόρα όπως έλατα και μεγάλες εκτάσεις κατάφυτες με φτέρη. Οι κορυφές του όρους είναι πετρώδεις αλλά όχι απόκρημνες.

Σας υπενθυμίζω επίσης ότι για δική σας ασφάλεια, μην επιχειρήσετε να πάτε αυθαίρετα στις διαδρομές που δημοσιεύονται, παρά μόνο με τη συνοδεία έμπειρων οδηγών καταβάσεων φαραγγιών.

Επίσης θα ήθελα να ευχαριστήσω όλα τα παιδιά που συμμετείχαν στις εργασίες ασφάλισης και να αναφέρω πως η συγκεκριμένη δράση διοργανώθηκε από τον Ε.Σ.Ε.Φ στα πλαίσια του νέου δυναμικού προγράμματος για το 2011, σχετικά με εξερευνητικές φαραγγιών καθώς και την ανάπτυξη του Ελληνικού canyoning.

6-8. Εικόνες από το εσωτερικό του Κακορρέματος

9. Ένα άλμα προς το τέλος της διαδρομής

10. Από την ασφάλιση η οποία έγινε με τα πιστοποιημένα υλικά της Ελληνικής εταιρείας Rockland

11. Η πρόσβαση για το φαράγγι είναι μια πολύ ευχάριστη διαδρομή μέσα από δάσος οξιάς και δρυός.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΝΟΕ ΚΑΓΙΑΚ ΣΛΑΛΟΜ - ΕΛΛΗΝΙΚΟ

**CANOE-KAYAK
SPORTS & FUN DAYS**
ΗΜΕΡΕΣ ΑΘΛΗΣΗΣ & ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ

28 ΦΕΒ - 17 ΑΠΡ 2011

Χορηγοί επικοινωνίας:

City Press FREE SUNDAY

www.visitgreece.gr

Μέγας Υποστηρικτής:

vodafone

Υποστηρικτές:

attr@ttivo

ΙΚΟΛΟΜΒΟΥΝΗ

**Φαντάστηκες ποτέ
ένα άγριο ποτάμι στην Αθήνα?!**
Είναι πραγματικότητα!

**ΖΗΣΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ
ΣΤΟ ΠΙΟ ΑΓΡΙΟ**

**ΠΟΤΑΜΙ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ**

Η εταιρία Πάρκα Αναψυχής και Αθλητισμού Ελληνικού Α.Ε. διοργανώνει για τρίτη χρονιά την εκδήλωση Ημέρες Άθλησης & Ψυχαγωγίας και σας προσκαλεί να ζήσετε μια συναρπαστική εμπειρία κατάβασης Rafting, Kayak ή Διθέσιων Φουσκωτών στην Ολυμπιακή Πίστα Canoe Kayak Slalom της Αθήνας.

Φαράγγι (Πηλατόνι)

Τσοούκας

Βράχας Ευρυτανίας

Κείμεν: **Ε. ΕΥΤΥΧΙΑΔΗΣ**

Επιμέλεια κειμένου: **Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ**

Φωτογραφίες: **Ε. ΕΥΤΥΧΙΑΔΗΣ, Π. ΜΑΝΩΛΗΣ,**

Τα τελευταία χρόνια ο νομός Ευρυτανίας καθιερώνεται ως προορισμός για τον υδάτινο πλούτο του και την τιμητική τους έχουν τα φαράγγια, τεχνικά ή όχι, με τα σπάνιας ομορφιάς γλυπτά, που σχηματίζουν τα βραχώδη τοιχώματά τους. Περισσότερα από δέκα τεχνικά φαράγγια, (σχεδόν στο σύνολό τους έχουν εξερευνηθεί και ασφαλιστεί από τον Ελληνικό Σύλλογο Εξερεύνησης Φαραγγιών), αριθμεί αυτή τη στιγμή η Ευρυτανία, με διαφορετικό βαθμό δυσκολίας.

Έτσι, τριήμερο του Δεκαπενταύγουστου, ο Αντώνης και ο Παντελής βρέθηκαν, κνηνημένοι από τον καύσωνα της πόλης, στον Ταυρωπό και συγκεκριμένα στο σημείο που χύνεται σε αυτόν το Μέγα Ρέμα, το οποίο κατεβαίνει από τον Κλειστό, σε μία τοποθεσία απίστευτης φυσικής ομορφιάς. Στο Μέγα Ρέμα χύνεται και το φαράγγι Πλατόνι, σε ένα σημείο που το ποτάμι στενεύει απότομα. Από τότε ο Παντελής, μαγεμένος από το φυσικό κάλλος, προσπαθούσε να μας οργανώσει για να πάμε να διασχίσουμε το φα-

ράγγι Πλατόνι. Τελικά στις επτά του πρωινού της 3 του Οκτώβρη, ο Αντώνης και ο γράφων, επιβιβαστήκαμε στο γνωστό χρυσαφί Jimmy και άρχισε η περιπέτεια, με την αναζήτηση καφέ στην πόλη της Καρδίτσας. Ύστερα από 20 λεπτά και με τους ζεστούς καφέδες ανά χείρας, διασχίσαμε τις γραμμές του τρένου με κατεύθυνση Καλλίθηρο, Ραχούλα, Αμάραντος, όπου και μας περίμενε ο Παντελής. Τακτοποιούμε τον εξοπλισμό στο αυτοκίνητο και σχεδιάζουμε στο χάρτη τη διαδρομή. Αποφασίζουμε να συνεχίσουμε από Αμάραντο προς Σαραντάπορο και Νεράιδα και στη συνέχεια από το δασικό δρόμο να φτάσουμε στο Σπίτι του Διαβάτη και από εκεί στον Κλειστό. Η διαδρομή αυτή ήταν και η πιο σύντομη, αλλά και πάρα πολύ όμορφη. Έτσι παρακάμπτουμε τον ορεινό όγκο της Μάρτσας με υψόμετρο 1687 μέτρα πάνω από τη Νεράιδα και οδηγώντας σε βατό χωματόδρομο, ο οποίος σύντομα θα γίνει άσφαλτος (γιατί), αφήνουμε το νομό Καρδίτσας και σε μισή ώρα φτάνουμε στο Σπίτι του Διαβάτη στο νομό Ευρυτανίας.

Καταφύγια υπάρχουν πολλά, σπίτια του Διαβάτη όμως λίγα και όλα στην Ευρυτανία. Το μεγαλύτερο βρίσκεται στο σταυροδρόμι στα σύνορα των νομών Καρδίτσας και Ευρυτανίας. Κτίστηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1960 μετά από δωρεά του Νικόλαου Φλωράκη, ξάδερφου του αιμνηστού Χαρίλαου Φλωράκη. Σκοπός του ήταν να βρίσκουν οι περαστικοί ένα καταφύγιο, ώστε να μπορούν να διανυκτερεύσουν. Το Σπίτι του Διαβάτη έχει δωμάτια για ύπνο, σαλόνι με τζάκι, κουζίνα και μπάνιο. Δυστυχώς μετά το θάνατο του Νικόλαου Φλωράκη τη δεκαετία του 1980 κανείς δεν φρόντισε να το διατηρήσει και έτσι άρχισε σιγά σιγά να ερημώνει και να διαλύεται. Πέρυσι με πρωτοβουλία της κοινότητας έγινε ανακαίνιση, αλλά από τότε παραμένει κλειδωμένο και άγνωστο το μέλλον του.

Συνεχίζουμε στο δασικό δρόμο που κατηφορίζει και σε μισή ώρα περίπου φτάνουμε στο Κλειστό, που ουσιαστικά πρόκειται για κοινότητα η οποία αποτελείται από τρεις διαφορετικούς οικισμούς την Κορίτσα, τους Μου-

σχιάδες ή Μεσοχώρι και τον Πλάτανο. Από την κεντρική πλατεία του Μεσοχωρίου συνεχίζουμε το δρόμο νότια, όχι προς Φουρνά, ο οποίος σε λίγο γίνεται χωματόδρομος και αρκετά στενός, διασχίζει το Μέγα Ρέμα, που δυστυχώς στο σημείο αυτό έχει μετατραπεί σε σκουπίδοτοπο και βγαίνουμε στον ασφαλτόδρομο που έρχεται από τη Φουρνά. Αρχικά το χωριό λεγόταν Φουρνάς, από το πρώτο κάτοικό του, που είχε φούρνο για να προμηθεύει τους περαστικούς εμπόρους με ψωμί. Είναι χαρακτηρισμένο ως παραδοσιακός οικισμός, αλλά η πρώτη εικόνα δεν το επιβεβαιώνει. Η Φουρνά όμως εντυπωσιάζει με τη μακρά της και πλούσια ιστορία της. Ήταν χωριό πλούσιο και αποτελούσε μεγάλο οικονομικό, εμπορικό και πνευματικό κέντρο. Με το χωριό συνδέθηκε ο ιερομόναχος Διονύσιος, ο οποίος ίδρυσε τη Μονή Ζωοδόχου Πηγής το 1740. Εκεί ο Διονύσιος λειτούργησε σχολείο κοινών γραμμάτων και χάρη στο μεγάλο του γένους διδάσκαλο Θεοφάνη εξ Αγράφων, ο οποίος δίδαξε εκεί, εξελίχθηκε στην περίφημη Σχολή Αγράφων, από όπου βγήκαν σπουδαίοι πνευματικοί άνθρωποι, μεταξύ των οποίων ο Κοσμάς ο Αιτωλός. Το μοναστήρι και η σχολή καταστράφηκαν στις αρχές του 20ου αιώνα από καθίζηση του εδάφους και τα περισσότερα κειμήλια χάθηκαν. Κατά τη διάρκεια της Κατοχής οι ντόπιοι ακολούθησαν τους αντάρτες στα βουνά της περιοχής. Εδώ έγιναν και οι πρώτες αψιμαχίες μεταξύ ανταρτών και χωροφυλάκων το καλοκαίρι του 1946. Τον Ιανουάριο του 1947 στήθηκε το Αρχηγείο της Ευρυτανίας και τον Απρίλιο του ίδιου έτους έγινε στην περιοχή η πρώτη πολεμική σύγκρουση του Εμφυλίου. Η παρακμή ήρθε μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και ότι γλίτωσε παραδόθηκε στον καταστροφικό σεισμό του 1966.

Φτάνοντας στον ασφαλτόδρομο στρίβουμε δεξιά προς Βράχα και σε λιγότερο από ένα χιλιόμετρο συναντούμε πάνω σε αριστερή στροφή πέτρινο εικονοστάσι και σε άλλα εκατό μέτρα περίπου γέφυρα, όπου από κάτω περνάει το νερό του φαράγγιού. Ακριβώς απέναντι δεσπόζει ο κατακόρυφος όγκος της Τσοούκας με 1361 μέτρα ύψος και αριστερά μας στην πλαγιά η Μονή της Βράχας (Μεταμόρφωση του Σωτήρα). Η Μονή ήταν ένα από τα σπουδαιότερα μοναστήρια των Ανατολικών Αγράφων και σήμερα έχει χαρακτηριστεί Ιστορικό Διατηρητέο Μνημείο. Κτίστηκε πιθανότατα πριν από τον 16ο αιώνα και ανακαινίστηκε το 1745. Οι βυζαντινές τοιχογραφίες της, μέσα και έξω από το ναό, θεωρούνται έργα των Γ. Γεωργίου και Γ. Αναγνώστου μαθητών του Διονυσίου εκ Φουρνά. Η Μονή Βράχας αποτέλεσε καταφύγιο των αγωνιστών κατά την τουρκοκρατία, οι μοναχοί της οποίας φρόντιζαν για τη σίτιση, τη μόρφωση και την περίθαλψη των κατοίκων της περιοχής. Το μοναστήρι σταμάτησε να λειτουργεί το 1833 και έπεσε σε πλήρη παρακμή. Μετά την ανακήρυξη του ως διατηρητέο μνημείο αναστηλώθηκε, έγιναν έργα συντήρησης στις τοιχογραφίες του και ξεκίνησε η ανοικοδόμηση κελιών. Σήμερα στη Μονή κατοικεί ένας μοναχός.

Πίσω πάλι στο εικονοστάσι, αφήνουμε το αυτοκίνητό μας και ακολουθούμε μονοπάτι στη δεξιά όχθη του φαράγγιού, που ανηφορίζει ομαλά μέσα στο δάσος και σε είκοσι λεπτά περίπου φτάνουμε στην είσοδό του. Εναλλακτικά μπορούμε να μπούμε από την αρχή μέσα στην κοίτη του φαράγγιού και να περπατήσουμε μέχρι το πρώτο ραπέλ. Το φαράγγι είναι πολύ εντυπωσιακό και στενό. Είναι μικρό σε μήκος και αρκετά κάθετο με συνολικά μόλις τέσσερα ραπέλ, με το μεγαλύτερο να μην ξεπερνάει τα 14 μέτρα. Το τελευταίο κατέβασμα είναι μια όμορφη τσουλήθρα ή άλμα περίπου 4 μέτρων και μετά από 5 λεπτά περπάτημα φτάνουμε στο πιο όμορφο και στενότερο σημείο του Μέγα Ρέματος με εντυπωσιακά και πανύψηλα βραχώδη τοιχώματα.

Συνεχίζουμε δεξιά στο Μέγα Ρέμα, αντίθετα στη ροή του νερού και σε 5 λεπτά περίπου φθάνουμε στο σημείο όπου από την αριστερή όχθη εκβάλλουν 4-5 πηγές. Ακριβώς στην απέναντι πλαγιά θα δούμε μία σάρα (χαλιάς), όπου και θα ανεβούμε προσεκτικά από τη δεξιά πλευρά μέχρι να βγούμε σε ένα πλάτωμα, από το οποίο ξεκινάει και το μονοπάτι της επιστροφής, το οποίο και ακολουθούμε για να βγούμε στο σημείο που έχουμε αφήσει το αυτοκίνητό μας. Η διαδρομή από την έξοδο μέχρι το αυτοκίνητο είναι περίπου 30 με 40 λεπτά. Το φαράγγι είναι προσπελάσιμο όλες τις εποχές του έτους και μια ομάδα τεσσάρων ατόμων θα το διασχίσει σε λιγότερο από μία ώρα. Δεν παρουσιάζει τεχνικές δυσκολίες και αξίζει να το επισκεφθούμε, αν βρεθούμε στην περιοχή. Ο Γ. Ανδρέου το περιγράφει στο βιβλίο 50 Canyons in central Greece στη σελίδα 238, χωρίς όμως να αναφέρει πότε το διάσχισε. Ομάδα του Ε.Ο.Σ. Καρδίτσας και του Ε.Σ.Ε.Φ. αποτελούμενη από τους Ευτύchio Ευτυχιάδη, Παντελή Μανώλη και Αντώνη Παπαδάκο το βελτίωσαν στις 03/10/2010 σύμφωνα με τα γαλλικά πρότυπα ασφαλήσης. Όταν λίγες μέρες μετά ο Παντελής «ανεβάσει» φωτογραφίες από το φαράγγι στο Face book,

ο φίλος Μάγκας από τη Βράχα του ζήτησε να οβήσει το όνομα Πλατάνι και να το λείει φαράγγι Τσοούκας, όπως το γνωρίζουν οι κάτοικοι της περιοχής.

Στις 30 Οκτωβρίου 2010 έγινε επανάληψη του φαράγγιού από τους Αντωνέλλα Δημητριάδη και το γράφοντα. Μετά από μια περίοδο έντονων βροχοπτώσεων το φαράγγι κατέβαζε ικανοποιητική ποσότητα νερών, χωρίς όμως να παρουσιάζει ιδιαίτερη δυσκολία. Έγιναν επίσης κάποιες βελτιώσεις και πιο συγκεκριμένα, τοποθετήθηκε μόνιμος ιμάντας με κρίκο στο δέντρο όπου και το πρώτο ραπέλ και μια παράκαμψη για αποφυγή των τριβών στο ίδιο σημείο. Στον προτελευταίο καταρράκτη τοποθετήθηκε μια οριζόντια τραβέρσα πρόσβασης, για πιο ασφαλή προσέγγιση στο ρελέ λόγω της ολισθηρότητας των τοιχωμάτων σε εκείνο το σημείο.

Το φαράγγι προσφέρεται πλέον και για εκπαίδευση αρχαρίων στις τεχνικές του αθλήματος και ο Ελληνικός Ορειβατικός Σύλλογος Καρδίτσας το έχει εντάξει στο φετινό του πρόγραμμα.

Καλές καταβάσεις!

Πληροφορίες: 6977252105 και 6973695595.